

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1299/2022
08.06.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Гордане Комненић и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Александра Јовановић, адвокат из ..., против тужене Основне школе „Иво Лола Рибар“ из Новог Сада, коју заступа Правобранилаштво Града Новог Сада, ради исплате, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 3743/21 од 19.01.2022. године, у седници одржаној 08.06.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 3743/21 од 19.01.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П1 1135/21 од 08.10.2021. године, ставом првим изреке, одлучено је да се тужбени захтев усваја. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужилци за период од 01.02.2018. године до 31.01.2021. године исплати на име исхране у току рада износ од 90.253,75 динара са законском затезном каматом почев од 09.02.2021. године до исплате и износ од 11.332,20 динара на име обрачунате затезне камате од доспелости сваког појединачног месечног износа до 08.02.2021. године, те да на име регреса за коришћење годишњег одмора исплати износ од 83.023,24 динара са законском затезном каматом почев од 09.02.2021. године до исплате и износ од 11.126,99 динара на име обрачунате затезне камате од доспелости сваког појединачног месечног износа до 08.02.2021. године. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужилци на име трошкова парничног поступка исплати износ од 58.000,00 динара са затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате. Ставом четвртим изреке, тужилца је ослобођена обавезе плаћања трошкова судских такси.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 3743/21 од 19.01.2022. године, жалба тужене је одбијена, потврђена првостепена пресуда и одбијен захтев тужене за накнаду трошкова поступка по жалби.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је благовремено изјавила ревизију из свих законом прописаних разлога.

Тужилца је поднела тужбу 18.03.2021. године, а вредност предмета спора је 173.276,99 динара.

Одредбом члана 441. Закона о парничном поступку је прописано да је ревизија дозвољена у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа.

У споровима ради новчаног потраживања из радног односа, ревизија је дозвољена под истим условима, као и у имовинскоправним споровима који се односе на новчано потраживање.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Како вредност предмета спора побијане правноснажне пресуде не прелази меродавну вредност за дозвољеност ревизије у динарској противвредности од 40.000 евра, то ревизија тужене није дозвољена на основу цитиране одредбе члана 403. став 3. Закона о парничном поступку.

Из изнетих разлога Врховни касациони суд је на основу члана 413. Закона о парничном поступку одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић